

φαίνομαι

φαίνομαι, ρ. [<αρχ. φαίνομαι], φαίνομαι. **1.** εμφανίζομαι, παρουσιάζομαι: «τον τελευταίο καιρό δε φαίνεται ο τάδε απ' το στέκι μας || γιατί δε φαίνεσαι απ' το μπαράκι;». **2.** αποκαλύπτομαι, προδίνομαι: «απ' αυτά που λες, φάνηκες μονάχος πως είσαι ο αίτιος του καβγά || δεν ήθελε να φανεί πως ήταν συγκινημένος». (Λαϊκό τραγούδι: αυτοί που φεύγουν, σφίγγουν τα χείλια, πνίγουν τα δάκρυα να μη **φανούν**). **3.** αποδεικνύομαι: «ο φίλος σου φάνηκε πολύ γενναιόδωρος || φάνηκε μεγάλος απατεώνας ο τάδε». **4. φαίνεται**, (απρόσ.) εικάζεται: «με την αναδουλειά που υπάρχει, φαίνεται πως πολύς κόσμος θα σφίξει κι άλλο το ζωνάρι του». **5.** σε ερωτηματικό τύπο **φαίνεται;** (ειρωνικά) γίνεται εύκολα αντιληπτό; κατανοητό(:); «με τέτοια αυτοκινητάρα που αγόρασες, θα πρέπει να 'χεις πολλά λεφτά. -Φαίνεται; || με κοροϊδεύεις, επειδή έπεσα μέσα στις λάσπες; -Φαίνεται;». (Ακολουθούν 51 φρ.).

- απ' ό,τι φαίνεται, κατά πώς δείχνουν τα πράγματα, πολύ πιθανό, πιθανότατα: «απ' ό,τι φαίνεται, δε θα 'ρθει || απ' ό,τι φαίνεται, θα βρέξει».

- απ' τα μάτια του φαίνεται, βλ. λ. [μάτι](#).

- απ' τα μούτρα του φαίνεται, βλ. λ. [μούτρο](#).

- από μικρός φαινότανε πως αγαπά τα σύκα, βλ. λ. [σύκο](#).

- από μικρός φαινότανε πως κάνει την κυρία, βλ. λ. [κυρία](#).

- από μικρός φαινότανε πως πήγαινε το γράμμα, βλ. λ. [γράμμα](#).

- από τα μάτια φαίνεται πως αγαπά την πούτσα, βλ. λ. [πούτσα](#).

- άσπρος κώλος, μαύρος κώλος, στον πόρο θα φανεί, βλ. λ. [πόρος](#).

- αυτή η δουλειά μου φαίνεται βουνό, βλ. λ. [βουνό](#).

- δε φαίνεται τίποτα στον ορίζοντα, βλ. λ. ορίζοντας.

- δε φαίνεται ψυχή, βλ. λ. [ψυχή](#).

- δε φαίνεται ψυχή ζώσα, βλ. λ. [ψυχή](#).

- είσαι και φαίνεσαι! επιστροφή κακού χαρακτηρισμού με επιθετική διάθεση σε αυτόν που μας τον απέδωσε. Συνήθως μετά τη φρ. αναφέρεται και ο κακός χαρακτηρισμός που μας έχει αποδοθεί: «είσαι μαλάκας. -Είσαι και φαίνεσαι μαλάκας!». Πολλές φορές, μετά την πρώτη αναφορά του κακού χαρακτηρισμού, συνεχίζεται επαναλαμβανόμενος: «είσαι μαλάκας. -Είσαι και φαίνεσαι μαλάκας, που θα πεις εμένα μαλάκα || είσαι κλέφτης. -Είσαι και φαίνεσαι κλέφτης, που θα πεις εμένα κλέφτη».

- είσαι και φαίνεσαι κι απ' τη μύτη σου κρέμεσαι, βλ. λ. [μύτη](#).

- έτσι μου φαίνεται, αυτή την εντύπωση έχω: «αν δεν έρθει στο ραντεβού, πάει να πει πως δεν έχει να μας δώσει τα λεφτά. -Έτσι μου φαίνεται».

- έτσι μου φαίνεται να..., μου δημιουργείται η διάθεση να...: «επειδή με ειρωνεύεται, έτσι μου φαίνεται να πάω να τον σπάσω στο ξύλο».

- έτσι σου φαίνεται! νομίζεις πως έτσι είναι τα πράγματα, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι, απατάσαι: «με λίγα χρήματα μπορώ να ξεκινήσω την καλύτερη δουλειά. -Έτσι σου φαίνεται!».

- έτσι σου φάνηκε, σχημάτισες λάθος εντύπωση: «έχω την εντύπωση πως το πρωί είδα τον αδερφό σου. -Έτσι σου φάνηκε, γιατί ο αδερφός μου λείπει στην επαρχία». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται αρνητικό μπα·
- έτσι φαίνεται, έτσι δείχνουν τα πράγματα, είναι πολύ πιθανό: «αφού πέρασε η ώρα, να δεις που δε θα 'ρθει. - Έτσι φαίνεται || έχω την εντύπωση πως ο καιρός το πάει για χιόνι. -Έτσι φαίνεται»·
- η καλή μέρα απ' το πρωί φαίνεται, βλ. λ. [μέρα](#)·
- θα φανεί, θα αποδειχτεί στην πορεία, στην εξέλιξη: «στη δίκη θα φανεί αν είναι ένοχος ή αθώος || έχω την εντύπωση πως ο καιρός το πάει για βροχή. -Θα φανεί»·
- θα φανεί στην πράξη, βλ. λ. πράξη·
- θα φανεί το πράγμα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·
- κάθε μέρα μου φαίνεται χρόνος, βλ. λ. [μέρα](#)·
- καθώς φαίνεται, βλ. φρ. απ' ό,τι φαίνεται·
- μου φαίνεται, έχω την εντύπωση, νομίζω: «αφού δεν ήρθε μέχρι αυτή την ώρα, μου φαίνεται πως δε θα 'ρθει || με κοροϊδεύεις ή μου φαίνεται; || μου φαίνεται πως ακούω κάποιον να μας φωνάζει». (Λαϊκό τραγούδι: **μου φαίνεται**, μου φαίνεται, μα δε μου καλοφαίνεται)·
- μου φαίνεται βαρύ, βλ. λ. βαρύς·
- μου φαίνεται βουνό, βλ. λ. [βουνό](#)·
- μου φαίνεται σαν όνειρο, βλ. λ. [όνειρο](#)·
- μου φαίνεται σαν σε όνειρο, βλ. λ. [όνειρο](#)·
- μου φαίνεται σαν ψέμα ή μου φαίνεται σαν ψέματα ή σαν ψέμα μου φαίνεται ή σαν ψέματα μου φαίνεται, βλ. λ. ψέμα
- μου φάνηκε ο παπάς βόιδι, βλ. λ. [παπάς](#)·
- μου φάνηκε ολόκληρος αιώνας ή μου φάνηκε σωστός αιώνας, βλ. λ. [αιώνας](#)·
- ο καλός караβοκύρης στην ανεμοζάλη φαίνεται, βλ. λ. [καραβοκύρης](#)·
- ο καλός ο καπετάνιος στη φουρτούνα φαίνεται, βλ. λ. [καπετάνιος](#)·
- ο φίλος στην ανάγκη φαίνεται, βλ. λ. [φίλος](#)·
- ο φρόνιμος απ' το κεφάλι του φαίνεται κι όχι απ' τα χρόνια, βλ. λ. φρόνιμος·
- όπως φαίνεται, βλ. φρ. απ' ό,τι φαίνεται·
- ό,τι του φανεί του Στεφανή, βλ. λ. [ό,τι](#)·
- πράμα που φαίνεται, κολαούζο δε θέλει, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·
- πώς σου φαίνεται; ποια είναι η γνώμη σου; η εντύπωσή σου; είναι καλό(ς) ή κακό(ς); αξίζει ή δεν αξίζει; μου ταιριάζει ή δε μου ταιριάζει(;): «πώς σου φαίνεται αυτός ο άνθρωπος; || πώς σου φαίνεται αυτό τ' αυτοκίνητο; || πώς σου φαίνεται αυτό το κουστούμι;»·

- του καλογυναικά η γυναίκα απ' τον κώλο φαίνεται, βλ. λ. [γυναίκα](#).
- φαίνεται απ' τα μάτια του, βλ. λ. [μάτι](#).
- φαίνεται στα μάτια του, βλ. λ. [μάτι](#).
- φαίνομαι εντάξει, βλ. λ. εντάξει.
- φάνηκε άντρας, βλ. λ. [άντρας](#).
- φάνηκε ο αληθινός του εαυτός, βλ. λ. [εαυτός](#).
- φάνηκε ο πραγματικός του εαυτός, βλ. λ. [εαυτός](#).
- φάνηκε το αληθινό του πρόσωπο, βλ. λ. [πρόσωπο](#).
- φάνηκε το πραγματικό του πρόσωπο, βλ. λ. [πρόσωπο](#).
- χωριό που φαίνεται, κολαούζο δε θέλει, βλ. λ. [χωριό](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας